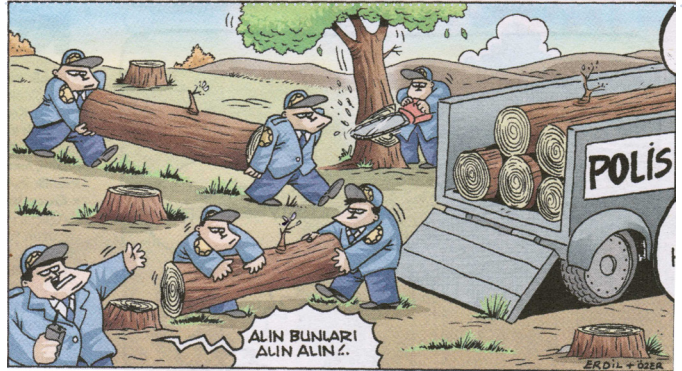

Ocak 2011 sayımızda Türkiye'nin gündemini belirleyerek tek başına özgün bir muhalefet odağı olan yumurta'yı daha iyisi bulununcaya kadar sayfamıza isim olarak aldığımızı belirmiştik. Bu kez son HSYK seçimleri ile bağımsızlığı tartışılan yargının yardımıyla kendiliğinden muhalefet odağı yapılan Ergenekon'u isim olarak seçiyoruz. "Yetmez ama evet"lerle meşruiyet kazanan referandum sonrası gelen ileri demokrasi'den örnekler birer birer hayata geçiyor. Eski HSYK ile aylarca yüksek yargıya bile atama yaptırılmazken şimdilerde terfi ve tenzil kararları takip bile edilemiyor. "Ge-reği yapılsın" diye buyrulan ucube heykelle ilgili yürütmeyi durdurma kararı veren hakim tenzil, yürütmeyi durdurmayı durduran hakim terfi ediyor. Sivilleşme ve askeri vesayetın sonlandırılması olarak başlatılan Ergenekon süreci ise inkâr edilemez biçimde baskıcı ve otoriter bir rejimin inşası için

kullanılıyor. Askerin yerine ikame edilen polis ve kurumlardaki F tipi örgütlenme kendisine yöneltilen en küçük bir sesi bile Ergenekon kazanında eritiyor. Darbelere en büyük zararı gören devrimciler darbecilikle suçlanırken, adı işkenceyle anılan Hanefi Avcı devrimci karargâh devasından yargılanıyor. Deliller tutuklanmalardan sonra "bulunuyor". Adları ergenekon ile asla yan yana gelemeyecek Nedim Şener ve Ahmet Şık düzmece iddialarla tutuklanıyor. Nazi Almanyasını andıran bu günlerde Yalnızca yahudi, yerine Ergenekoncu yaftası yeterli oluyor. Artık kitap yazmak değil kitap yazmayı düşünmek bile terör örgütü üyesi kapsamına giriyor. Özel yetkili mahkeme ve savcılar tepki gösteren herkesin bu kapsamda değerlendirileceğine yönelik basın açıklaması yapıyor. Hukuk yetkili kişiler aracılığıyla "sivil" diktanın parçası yapılıyor. **"İmanın Ordusu" yayınlanamayan kitaptan çok daha fazlası. O nedenle şimdi geleceğin karartılmasına karşı büyük şeylerin beklendiği değil, küçücük çabaların büyütülmesi gerektiği zaman.**

Emperyalizmin ikinci IRAK oyunu Libya'da gösterimde. Adı, kitle imha silahları yerine sivil halkın korunması konulan oyunda başrolde bu kez Bush yerine Obama var. Kaynakların yeniden paylaşımı olan işgalde, Türkiye yine pay sevdasının figüranı. Bahreyn'de İnci Meydanı'nı yol düzenlemesini amacıyla dış müdahale yardımıyla yok edenlere sessiz kalanlar, müttefikliği demokrasiye tercih edenler bir zamanlar "kardeşi" olana karşı açılan savaşın parçası oldu. Daha Meclis'de oylama tamamlanmadan savaş gemileri Libya yolunu yarıldı. Verilmiş sözler tutuldu. Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin veto ettirilmeyen yaptırım kararı, hukuksuz biçimde savaş taşeronu NATO'ya devredildi. "NATO'nun Libya'da ne iş var"dı. AKP, ne işimiz var bakmaya gidiyor. Ama inanıyoruz, emperyalizmin demokrasisine ihtiyacı olmayan Libya halkı kendi iradeleriyle ülkelerini inşa edecek güce sahiptir.

- ☢ Dünya en büyük felaketlerden birini yaşıyor. Japonya'da deprem ve tsunami sonrası oluşan patlamalar nedeniyle nükleer santrallere Japon başbakanı bile itidalli yaklaşırken Erdoğan'ın tüp gaza benzetmesi yüreklerle su serpti. Artık nükleer santrallerin bir adı var AYGAZ.
- ☢ Dünyada birçok ülke var olan veya planlanan nükleer programlarını yeniden ele alıyor. Almanya santrali kapatacağını açıklarken enerji Bakanı Yıldız, nükleerden dönüş yok dedi. Doğru, olmayanın kapatılması düşünülemez, hele bizim de iki tane olsun sonra ne yapacağımızı düşünürüz.
- ☢ Çernobil sonrası yaşanan en büyük kazada nükleer serpinti hızla yayılıyor. Şimdiden Avrupa'ya ulaşan radyoaktif tehlike için Çevre bakanı Eroğlu "bize gelmez arada dağlar var" dedi. Çernobil bakan Aral'dan sonra Fukuşima bakanı Eroğlu. Çekilmez bir tekrar. Çaylarrrrr...